

268

UCHWAŁA Nr 157 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1971 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Handlu Zagranicznego”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę oraz osiągnięcie szczególnych wyników w pracy w handlu zagranicznym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Handlu Zagranicznego”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem i może być nadawana osobom odznaczającym się wysokim poziomem moralnym za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej w jednostkach handlu zagranicznego oraz w organach administracji handlu zagranicznego podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego bądź — na mocy nadanych uprawnień — podległych bezpośrednio innym ministrom (kierownikom urzędów centralnych i zarządom właściwych centralnych związków spółdzielni).

§ 3. 1. Odznakę nadaje Minister Handlu Zagranicznego.

2. Osobom zatrudnionym w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego zajmujących się działalnością gospodarczą w zakresie obrotów z zagranicą na mocy uprawnień nadanych im przez Ministra Handlu Zagranicznego, a podległych innym ministrom (kierownikom urzędów centralnych, zarządom centralnych związków spółdzielni), odznakę nadaje Minister Handlu Zagranicznego na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego lub zarządu centralnego związku spółdzielni).

§ 4. Pracownicy wyróżnieni odznaką „Zasłużony Pracownik Handlu Zagranicznego” i odpowiadający wymaganym warunkom mają prawo korzystać z pierwszeństwa:

- 1) przy awansie,
- 2) przy przedstawianiu wniosków o nadanie orderów i odznaczeń.

§ 5. 1. Utrata odznaki następuje w razie pozbawienia wyróżnionego praw publicznych na mocy prawomocnego wyroku sądowego.

2. Minister Handlu Zagranicznego może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 6. Opis i wzór odznaki, zasady i tryb nadawania i wręczania oraz sposób jej noszenia ustali Minister Handlu Zagranicznego w drodze zarządzenia wydanego po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

§ 7. Koszty związane z nadawaniem odznaki będą pokrywane ze środków budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

269

UCHWAŁA Nr 158 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1971 r.

w sprawie nadania odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu”.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W uznaniu zasług położonych w dziedzinie rozwoju i upowszechnienia krajoznawstwa i turystyki oraz wychowania fizycznego i sportu, a w szczególności za wieloletnią i ofiarną działalność społeczną lub pracę zawodową w tych dziedzinach, mogą być nadane odznaki „Zasłużony Działacz Turystyki” i „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej”.

2. Odznaki określone w ust. 1 są trzystopniowe: brązowe, srebrne i złote.

§ 2. Za wybitne osiągnięcia w sporcie może być nadana odznaka „Zasłużony Mistrz Sportu” osobom, które posiadają tytuł Mistrza Sportu i stanowią wzór sportowca godny naśladowania.

§ 3. Odznaki „Zasłużony Działacz Turystyki” i „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” mogą być nadawane również osobom nie posiadającym obywatelstwa polskiego, które

szczególnie zasłużyły się dla Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dziedzinie rozwoju kultury fizycznej i turystyki.

§ 4. 1. Odznaki nadaje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Nadanie odznaki osobie nie posiadającej obywatelstwa polskiego lub zamieszkałej za granicą następuje w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 5. 1. Utrata odznaki następuje w razie skazania osoby wyróżnionej odznaką na karę pozbawienia praw publicznych.

2. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki może pozbawić nadanej odznaki w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 6. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki określa wzory odznak, szczegółowe kryteria ich nadawania, tryb zgłaszania wniosków oraz sposób wręczania i noszenia odznak.

§ 7. Koszty odznak oraz wydatki związane z ich nadawaniem pokrywane będą z budżetu centralnego w części dotyczącej Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 8. 1. Traci moc uchwała nr 427 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1960 r. w sprawie nadawania wyróżnień i odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu” (Monitor Polski Nr 96, poz. 427).

2. Posiadanie odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki” lub „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej”, nadanych na podstawie dotychczasowych przepisów, jest równoznaczne z posiadaniem odpowiedniej odznaki złotej określonej w § 1.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

270

UCHWAŁA Nr 159 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1971 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski z 1969 r. Nr 13, poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 po wyrazach „interes eksportu” dodaje się wyrazy „bądź potrzeby rynku wewnętrznego”;

b) dodaje się nowy ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kształtowanie i rozwój kooperacji powinny opierać się na zasadach koncentracji i specjalizacji produkcji zespołów i elementów technologicznie podobnych oraz być uzależnione od ekonomicznej celowości rozkooperowywania produkcji.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Ministrowie, którym podlegają dostawcy, produkujący dla producentów wyrobów finalnych elementy kooperacyjne w formie kompletnych zespołów lub podzespołów, mają obowiązek zapewnić import części składowych, niezbędnych do skompletowania tych zespołów (podzespołów). Import ten jest finansowany własnymi środkami dewizowymi, określonymi w planie importu.”;

2) w § 3:

a) w ust. 4 dodaje się następujące zdania:

„Biura konstrukcyjne i technologiczne obowiązane są stosować przy opracowywaniu konstrukcji nowych wyrobów znormalizowane i zunifikowane elementy kooperacyjne. Ministrowie zapewnią biurom konstrukcyjnym i technologicznym aktualne informacje o postępie w dziedzinie normalizacji i unifikacji specjalizowanych elementów kooperacyjnych.”;

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych należy zapewnić ujęcie w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji kompleksowego rozwiązywania przedsięwzięć wraz z niezbędnymi powiązaniem kooperacyjnymi. Ujęcie w założeniach techniczno-ekonomicznych przedsięwzięć w zakresie kooperacji jest warunkiem zatwierdzenia projektu przez nadzorującą jednostkę nadrzędną i uruchomienia środków inwestycyjnych przez bank finansujący.

8. Ministrowie Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Ciężkiego i Żeglugi w porozumieniu z przewodniczącymi prezydiów wojewódzkich rad narodowych, Prezesem Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Prezesem Związku Spółdzielni Inwalidów ustalą wielkości nakładów inwestycyjnych, przekazywanych w poszczególnych latach planów wieloletnich z ich limitów inwestycyjnych na rzecz rozwoju produkcji kooperacyjnej w przedsiębiorstwach drobnej wytwórczości. Terminy przekazywania nakładów inwestycyjnych powinny uwzględniać odpowiednie normatywne cykle przygotowania i realizacji inwestycji.”;

3) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawcy powinni wykonywać umowy o dostawę elementów kooperacyjnych oraz umowy o dostawę przeznaczone do produkcji specjalnej, eksportowej oraz typu rynkowego przed innymi dostawami.”;

4) w § 14 ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) zapewnienie przez odbiorcę udzielania dostawcom, wykonującym kooperacyjną produkcję niespecjalizowaną, pomocy przy opanowywaniu produkcji nowych wyrobów i nowych procesów technologicznych.”;

5) w § 19 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dostawcy przede wszystkim zaspokajają potrzeby produkcji elementów kooperacyjnych oraz zapewniają dostawę przeznaczoną na produkcję specjalną, eksportową oraz rynkową.

2. Zaopatrzenie w materiały rozdzielane, niezbędne do wykonania zadań kooperacyjnych przez dostawców-przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości na rzecz przedsiębiorstw przemysłu kluczowego, zapewniają odbiorcy. Odbiorca elementów kooperacyjnych może sprzedać dostawcy potrzebne mu do wykonania elementów kooperacyjnych surowce i materiały nie rozdzielane.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz